

Wij staan hier 65 jaar na de bevrijding van het concentratie- en vernietigingskamp Auschwitz. Nog steeds zijn er geen woorden voor. Voor alles wat zich daar heeft afgespeeld.

65 jaar. Voor veel mensen klinkt dat als erg lang geleden. Maar voor velen is de oorlog nog heel dichtbij. Zoals voor de vier overlevenden van Auschwitz, die hier vandaag uit naam van alle overlevenden van de kampen een krans zullen leggen.

In de levens van de overlevenden en hun nabestaanden is die gruwelijke periode in onze moderne tijd, waarin de massavernietiging van mensen zo meedogenloos plaatsvond, alleen maar om wie zij waren, nog altijd dagelijks aanwezig.

De Holocaust werd tot voor kort voornamelijk verbonden met de vernietiging die plaats vond in West- en Midden-Europa. De laatste tijd is ook veel meer bekend geworden over hoe verschrikkelijk de nazi's in Oost Europa, en vooral in de Baltische landen en Oekraïne, hebben huisgehouden.

Miljoenen vonden daar de dood door de kogel en zijn verdwenen in massagraven.

Vandaag herdenken wij *alle* slachtoffers die in *alle* concentratie- en vernietigingskampen zijn vermoord of daar op andere plekken door honger, ziekte of uitputting om het leven zijn gekomen.

Het Nederlands Auschwitz Comité werd in 1956 door overlevenden van Auschwitz opgericht met als doel de herinnering aan deze gruwelijke periode levend te houden en om te waarschuwen. De leden van het Comité strijden voor een wereld waar geen plaats meer mag zijn voor een nieuw Auschwitz.

En zij waken ervoor dat deze misdaden *nooit* zullen worden vergeten.

De internationale hartenkreet “Nooit Meer Auschwitz” heeft het Comité aangenomen bij de oprichting destijds in 1956 en dit motto geldt onverkort tot de dag van vandaag. Auschwitz is het symbool van de Holocaust, de Sjoa, het symbool voor al het kwaad en het lijden tijdens het nazibewind.

Auschwitz staat ook symbool voor al die andere afgrijselijke plekken waar de vernietigingsmachine op volle toeren draaide: Sobibor, Treblinka, Rava-Ruska en ga zo maar door.

‘Nooit Meer Auschwitz’ wil de bittere lessen van de jaren 1933 - 1945 verbinden met de uitdagingen en dreigingen van nu.

‘Nooit Meer Auschwitz’ is een appèl aan de jongere generaties om vorm te geven aan een maatschappij waarin Auschwitz niet meer mogelijk zal zijn en om ontwikkelingen die daar naartoe kunnen leiden, in een vroeg stadium te leren herkennen.

U geeft er door uw aanwezigheid hier blijk van - het credo van het Nederlands Auschwitz Comité ‘Nooit meer Auschwitz’, en de daarmee onlosmakelijk verbonden waarschuwing, uit te willen dragen en levend te willen houden. Laten we er met zijn allen voor zorgen dat we tot in lengte van dagen slachtoffers van racisme en rassenwaan blijven herdenken.